

διαφθείρει τὰς ἁγίας Γραφὰς διὰ τῶν σοφιστικῶν αὐτῶν φρονημάτων καὶ συγγράφουσι βιβλία κατὰ τὰ θελήματα αὐτῶν. Ἐν τούτοις ὁ ὁσιος προβλέπει πως τὴν διαφθορὰν τῆς ἐκκλησιαστικῆς διδασκαλίας καὶ ὑμνωδίας, ἣν ἐπεισάξουσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν πρὸ πάντων οἱ αἵρετικοί. Τὴν γνησίαν τοῦ ὁσίου Παμβώ περὶ ὑμνωδίας ἔννοιαν διεσαρτήνισεν ἕτερος πατήρ, ὁ ἅγιος Νεῦλος, κατὰ τὸν Ε' αἰῶνα. «Τὸ ἄδειν ὁμοφώνως, λέγει, καὶ αἰνεῖν Κύριον τὸν Θεόν ἐστιν ἔργον καλὸν καὶ λίαν ἐμπρέπον, ἔξω ὁμῶς τοῦ μέτρου ἀνακράζειν ἐν καιρῷ τῆς εὐχῆς εἶναι ἀνάρμοστον τῷ μοναχῷ, οἱ δὲ συττήσαντες τὴν τάξιν τῶν προσευχῶν λίαν ἀπρεπὲς τοῦτο ἐθεώρησαν. Αἱ ὥραι καὶ τὰ ἐκκλησιαστικά ἄσματα, λέγει ὁ ἅγιος Βαρτανούφιος, ἀκμάτας ἐν τῷ 5' αἰῶνι, συνέστησαν διὰ τῆς παραδόσεως καὶ κατηρτίσθησαν συνετῶς πρὸς ὁμοπροσύνην τῶν πιστῶν καὶ τῶν διακόντων κοινοβιακὸν βίον. Ἰδίως ὁμῶς οἱ ἀναχωρηταὶ οὔτε ὥρας ἔχουσιν, οὔτε ὑμνωδίαν (τὴν ἐν χρήσει κατὰ τὴν θεϊαν λατρείαν), ἀλλὰ μόνον ἐργόχειρον, διδασκαλίαν καὶ προσευχήν. Τὸ ἐσπέρας ψάλλουσι δώδεκα ψαλμούς. Ἐν καιρῷ τῆς προσευχῆς ἀνάγκη νὰ ψάλλωσι μόνον διὰ τοῦ νοῦ καὶ οὐχὶ διὰ τῶν χειλέων. Ὁ Προφήτης λέγει, «Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνέσιν σου» (ψαλμ. Ν', 17. Συναξ. Νίκωνος, λόγ. κη'). Τοιοῦτοτρόπως βλέπομεν, ὅτι οἱ ἐρημίται πατέρες α') οὐδεποσῶς ἐπεδοκίμαζον τὴν θορυβώδη καὶ μὴ φυσικὴν ὑμνωδίαν, ἐνῷ τὴν ἀπλήν καὶ σεμνοπρεπῆ, ἣτις ἐστὶν ἐξωμολογημένης τῷ Θεῷ καρδίας καρπός, ἀναγνωρίζουσι καὶ κρίνουσι μάλιστα ἀναγκάϊαν καὶ διὰ τοὺς ἀναχωρητὰς αὐτούς· β') οἱ πατέρες διὰ τὴν κοινὴν θεϊαν λατρείαν ἀνεγνώριζον τὴν ὑμνωδίαν ἀναγκάϊαν καὶ χρήσιμον, ἵνα ἀνυψώσῃ εἰς Θεὸν τὴν διάνοιαν καὶ συνενώσῃ νοῦν καὶ καρδίαν πρὸς εὐτακτον λειτουργίαν τῷ Κυρίῳ, ἀνεγνώριζον δηλονότι τὴν τακτικὴν, τὴν σεμνοπρεπῆ καὶ ἐτιδοκιμαζομένην ὑπὸ τοῦ Χριστιανικοῦ πνεύματος ὑμνωδίαν. (Ἐπεταὶ τὸ τέλος).

Ἄγγλος τις λέγει ὅτι ἐσπέραν τινὰ φιλοξενούμενος παρὰ τινι ἱεραποστόλῳ ἐν Κανδάβι μιᾷ τῶν νήσων Φιζί, ὁ κώδων ἐτήμαινεν. Ἐρωτήτας δὲ ἐπληροφόρηθη παρὰ τοῦ φίλου του ὅτι ἦτο τὸ σημεῖον τῆς οἰκογενειακῆς προσευχῆς, ἐκ δὲ τῶν 10,000 κατοίκων τῆς νήσου δὲν ἐγίνωσκε μίαν οἰκίαν εἰς ἣν νὰ μὴ γίνηται οἰκογενειακὴ προσευχή. Αἱ νῆσοι Φιζί ἄλλοτε ἦσαν ἐνδιακίτημα ἀνθρωποφάγων.

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΕΩΣ.

Κατόπιν ἐορτῆς δημοσιεύομεν ἀντίγραφον τῆς διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου καὶ ἀοιδίμου ἀρχιεπισκόπου Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως. Λέγομεν κατόπιν ἐορτῆς, διότι ἂν ἐλάβανον ἐγκαίρως γνῶσιν τῆς διαθήκης ταύτης οἱ ἄρ' ἐνὸς ἡδὴ ἔτους ἅγιοι μακαρίται, πιστεύομεν ὅτι ἤθελον ρίψει εἰς τὸ πῦρ τὰς ὑποίας συνέταξαν δῆθεν διαθήκας.

Ἴδου τὸ ἀντίγραφον.

X.

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΤΟΥ ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΕΩΣ.

1819 ἀπριλίου 6', ἐν Κωνσταντινουπόλει.

N: K: M:

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερενλογημένον καὶ ὑπερένδοξον.

Ἐρ ἔτει τῷ σωτηρίῳ αὐτῷ (1805) μηνὸς ἀπριλίου ἡμέρᾳ 16 ἐπὶ τῆς θεοφρουρήτου βασιλείας τοῦ πανευσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν Ἀλεξάνδρου τοῦ Α'.

Εὐγένιος ὁ ποτὲ χρηματίσας ἀρχιεπίσκοπος Σλαβηνίου καὶ Χερσῶνος, ζῶν τε ἔτι καὶ νοῦν καὶ φρένας ὑγιῶς ἔχων, διατίθημι τὴν διαθήκην μου ταύτην, ἰδίᾳ χειρὶ γράφων αὐτὴν καὶ καθυπογράφων, ὅπως ἂν ᾖ ἐπὶ παντὸς δικαστηρίου κυρία τε καὶ ἀπαράτρωτος κατὰ τὰ ἐν αὐτῇ διοριζόμενα, ὡς ἐφεξῆς·

α'. Γὰ παρ' ἐμοὶ σωζόμενα δύο πολύτιμα λιθοκόλλητα ἱερὰ ἐγκόλπια, τὰ τὴν πάνσεπτον εἰκόνα τῆς Θεομήτορος παρασταίνοντα, ὧν τὸ μὲν παρὰ τῆς ἀοιδίμου αὐτοκρατορίσσης Αἰκατερίνης τῆς Β', τὸ δὲ παρὰ τοῦ εὐσεβεστάτου αὐτῆς ἀπογόνου τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου τοῦ Α' πανευσπλάγχχνως μοι ἐπειχορηγήθησαν, προστεθέντος τούτοις καὶ τοῦ ἐγκολπίου σταυροῦ τοῦ ἐκ σμαραγδίνων λιθαρίων κεκοσμημένου, ὃν ὡς δῶρόν ποτε ἔλαβον παρὰ τοῦ πανεκλάμπρου αὐθέντου Μολδοβλαχίας Ἀλεξάνδρου Ἰωαννίδου, τοῦ

Μαυροκορδάτου, τοῦ Δακῶν προηγεμονεύσαντος, καὶ τὰ τρία ταῦτα κειμήλια ὁμοῦ τὰ ἀφιερώνω εἰς προικισμόν τῇ νεοσυστάτῳ πολιταρχίᾳ τῆς Ἰονικῆς Ἑπτανήσου ἡγεμονίας, νὰ τὰ μεταχειρισθῇ ἐπὶ συνδρομῇ καὶ συστάσει τῆς ἀνοιχθείσης ἐν αὐτῇ Ἀκαδημίας, καθὼς ἂν ἄριστα οἰκονομήσωσι καὶ διατάσσωσιν οἱ ἐν αὐτῇ ἐπιστατοῦντες καὶ ἐπιτροπεύοντες.

β'. Ἐκ τῶν δέκα χιλιάδων ρούβλιων, ἅτινα ἀπόκειται μοι εἰς τὸν ἐν Πετροπόλει βασιλικὸν πύργον, διορίζω νὰ δοθῶσιν εἰς τὸ ἐν τῷ ἀγικωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἀθωνος σχολεῖον, τὸ κατὰ τὸ Βατοπαίδιον ἐστηριγμένον, χίλια ρούβλια· ὁμοίως δὲ καὶ εἰς τὸ σχολεῖον τὸ ἐν τῇ νήσῳ Πάτμῳ, ἕτερα ρούβλια χίλια, ὧν ὁμοῦ ἄθροισμα γίνονται ρούβλια δισχίλια, ἥτοι ρ. 2,000.

γ'. Διορίζω εἰς τὸν ἐν Κερκύρᾳ περίβλεπτον ναὸν τοῦ ἁγίου καὶ θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος χίλια ρούβλια, ἐξ ὧν διὰ τῆς πιστῆς οἰκονομίας τῶν ἐν αὐτῷ κατὰ καιρὸν ἐπιτροπεύοντων, νὰ λαμβάνη κατ' ἐνιαυτὸν ρούβλια πεντήκοντα, ἢ ἐξήκοντα εἰς τις ὁποιοσοῦν ἱεροδιδάσκαλος ἐκκλησιαστής, διὰ νὰ κηρύττῃ ἐπ' ἁμβωνος, ἐν δυσὶ τεταγμέναις ἡμέραις τοῦ ἔτους, μίαν εὐαγγελικὴν κατήχητικὴν τε καὶ ἠθικὴν ὁμιλίαν, πρὸς ὠφέλειαν πνευματικὴν τῶν πιστῶν τῶν εἰς τὴν ἀκρόασιν συναθροιζομένων· ἀπαρπλάκτως δὲ θέλω νὰ δοθῶσι καὶ εἰς τὴν ἐν Ζακύνθῳ ἐκκλησίαν τὴν ἐπιλεγομένην ἐν τῇ ἁμῃ, ἐπὶ τῷ αὐτῷ εὐαγγελικῷ ἔργῳ, πρὸς τὸ αὐτὸ τῶν πιστῶν πνευματικὸν ὄφελος· γίνονται καὶ ταῦτα ὁμοῦ ρούβλια ἅμα δισχίλια, ἥτοι ρ. 2,000.

δ'. Διορίζω νὰ δοθῶσιν εἰς τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ζωοδόχον ἅγιον Τάρον, καὶ εἰς τὸ ἐν τῷ Σινᾷ ὄρος καὶ εἰς τὴν ἐν Πολτάβᾳ τῆς Ῥωσσίας σεβασμίαν μονὴν τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου σταυροῦ, καὶ εἰς τὴν ἐν Ταῦγαύρων ὁμοίως τῶν Γραικῶν καὶ ἐκείνην ἐν ἐκάστῳ τῶν εἰρημένων τόπων, ἅνα ρούβλια ἑκατὸν· γίνονται καὶ ταῦτα ρ. 400.

ε'. Εἰς τὸν ἐντιμότατον κύριον Αὐρεντίον Παραμυθιώτην, τὸν νῦν ἐν Βενετίᾳ διάγοντα, ὡς εἰς θεῖον ἐμὸν ἐξ ἀγχιστείας, ἀφίνω ρούβλια χίλια, ἥτοι ρ. 1,000.

ς'. Εἰς τοὺς τρεῖς αὐταδέλφους Βαλσάμου, υἱοὺς τοῦ ποτὲ Σπυρίδωνος Βαλσάμου, τοῦ χρηματίσαντος ῥαγκιωνάτου τοῦ Κορρῶν γενεράλ Κοερίνου· ὁμοίως δὲ καὶ εἰς τὸν ἐκείνου

πρωτεξάδελφον, υἱὸν τοῦ Γεωργίου Βαλσάμου τὸν νῦν ἐν τῷ ῥωσικῷ στόλῳ τῆς Μαύρης θαλάσσης ὀφρικιᾶλον καὶ καθαλίερον, ἀφίνω πεντακόσια ρούβλια εἰς ἕνα ἑκάστον ἐξ αὐτῶν καὶ γίνονται καὶ ταῦτα ὁμοῦ ρ. 2000.

ζ'. Εἰς τὸν πιστὸν οἰκονόμον τοῦ ὑσπητίου (ἐὰν ἕως τέλους τοιοῦτος φανῇ) κύρ Θεοδόσιον Γιανᾶγκαν, τὸν ἐν τῇ Πετροπολικῇ ἀκαδημίᾳ τῶν τεχνῶν ἀναγεγραμμένον περιδέξιον ζωγράφον, παρεκτὸς τῶν ἄλλων βοηθημάτων, ὧν παρ' ἐμοῦ ἔλαβεν, ἀφίνω ρούβλια πεντακόσια ρ. 500.

η'. Ἐὰν τὰ ἀνωτέρω καταγραφέντα καὶ διορισθέντα ὀκτακισχίλια ρούβλια ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τῶν ἐν τῷ βασιλικῷ μπάγκῳ ἀποκειμένων μοι δεκακισχιλίων, τὰ ὑπόλοιπα δισχίλια ρούβλια διορίζω νὰ μερισθῶσιν εἰς μέρη δύο, καὶ ἐξ αὐτῶν τὰ μὲν χίλια νὰ διανεμηθῶσιν εἰς ἐνδεεῖς καὶ πτωχοὺς· τὰ δὲ ἄλλα χίλια νὰ ἐξοδευθῶσιν εἰς τὴν κηδεῖαν μου καὶ εἰς τὸν ἐνταφιασμόν μου ρούβλια ἅμα δισχίλια ταῦτα, ἥτοι ρ. 2000¹.

θ'. Τὰ διάφορα ἀργυρᾶ, ἢ τυχὸν καὶ χρυσᾶ, σκεύη τε καὶ κειμήλια (δείγματα τῆς ἐμῆς ἀφροσύνης καὶ ματαιότητος) θέλω νὰ πωληθῶσιν ἅπαντα, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν συναχθησόμενα χρήματα νὰ διαμερισθῶσι καὶ αὐτὰ εἰς βοήθειαν πτωχῶν τε καὶ ἐνδεῶν προσώπων, ἐν ἀνάγκαις καὶ στενοχωρίᾳ εὐρισκομένων, κατ' ἀναλογίαν τῆς χρείας των.

ι'. Ἡ λοιπὴ, ἥτις ἂν εὑρεθῇ παρ' ἐμοὶ πραγματικὴ συσκευὴ καὶ περιουσία, ἢ πρὸς οἰκιακὴν διακόσμησιν, καὶ πρὸς ἀνάπαυσιν καὶ πρὸς περιβολὴν καὶ ἱματισμόν καὶ ἐνδυμασίαν βαρυτέραν ἢ λεπτοτέραν, ἢ πρὸς τινὰς ἄλλας χρήσεις συμβάλλουσα, ἐπιθυμῶ νὰ διαδοθῇ ἢ ῥηθῇσα πᾶσα συσκευὴ εἰς τοὺς τῆς ἱεράς ταύτης Λαύρας τοῦ ἁγίου Ἀλεξάνδρου Νεύσκου ἐπωνομαζομένης μοναστᾶς, ἀγαπητοὺς μοι πατέρας καὶ συναδέλφους ἀνωτέρους τε καὶ κατωτέρους· γινομένης τῆς διανομῆς ἀναλόγου πρὸς τὴν ἐκάστου τάξιν τε καὶ κατὰστασιν, κατὰ τὴν σύνεσιν καὶ κρίσιν ἐκείνου, ἢ ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ὁ πρωτοστάτης καὶ κηδεμὼν τῆς σεβασμιωτάτης μονῆς ταύτης εὐδοκῆσῃ νὰ διορίσῃ διαμεριστὰς τῶν τοιούτων καὶ διανομέας.

(¹) Πρόστις τούτοις καὶ ἕτερα διακόσια ρούβλια, τὰ ὅποια ἔτι ζῶν ὁ ἀοιδίμος ἔστειλε δῶρον τῷ ἐν Βενετίᾳ διδασκάλῳ Σπυρίδωνι Βλαντῇ.

ια. Τὰ νῦν ἐμοὶ ὀλίγα βιβλία ἐν ὁποιαδὴποτε διαλέκτῳ, ἀποτεθήτωσαν εἰς τὴν ἐνταῦθα βιβλιοθήκην τῆς νευσιακῆς ἀκαδημίας· πλὴν ἂν τύχῃ τι δανεισθέν μοι παρά τισι καὶ μὴ φθάσαν ἀποδοῦναι, τὸ ὅποιον εὐλόγως πρέπει νὰ ἐπιστραφῇ εἰς τὸν δανείσαντα· ὅσα δὲ χειρόγραφα ἢ φιλοπότηματα ἐμὰ, ἢ μεταφράσματα ἢ σημειώματα, θέλω νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸν ἐν Μόσχᾳ διατρίβοντα κύριον Ζώην Ζωσιμάην, διδοὺς αὐτῷ ἐξουσίαν σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, νὰ τὰ μεταχειρισθῶσι καὶ οἰκονομήσουν ὡς θέλουσιν, ἐκ πείρας ὧν πεπληροφορημένος ὅτι προθυμότητά κατὰγίνονται εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν τῶν ὁμογενῶν αὐτῶν ἐπίδοσιν¹.

ιβ'. Ἐπιθυμῶ δὲ νὰ γραφῶσιν ἐπὶ τῆς πλακῆς τοῦ τύμβου μου τὰ ἐφεξῆς ἐξ στοιχίδια ταῦτα:

Ἦς θθεν; ἐκ γῆς· νῦν δ' αὖ; εἰς γῆν ὧδ' ἐπανήλθον· εἶτ' ἐπαναστρέψας, λήψομαι ἦν ἔλιπον.
καὶ δὴ, οὐ βροτὸς, ἀλλ' ἐξῆς ἔτομ' ἄμβροτος αἰεὶ,
εὔτε Θεὸς καλέσει, γῆς ἐπανειρόμενος.
πεύθεαι, ὅς γενόμην; σαυτῷ τί τοδ' ἄρ' αὖ μελήσει;
ὡς σύ τε τοῖος ἔσῃ, τουτί μέλημα' ἐχέμεν.

Ἐπὶ πᾶσιν ἐξελεζάμην ὡς ἐμὸν ἐπίτροπον καὶ προστάτην τὸν πανιερώτατον ἐν ἱεράρχαις κύριον Ἀμβρόσιον, τὸν μητροπολίτην Νοβογορόδι καὶ Πετροπόλεως καὶ Συνοδίας πρόεδρον τὸν ξενοδοχῆσαντά με καὶ ἀδελφικῶς περιποιησάμενον διὰ τετραετίας ἤδη ἐν τῇ βασιλικῇ ταύτῃ ναυσιακῇ Λαύρᾳ, ἐλπίζων καὶ ἐπιπαρόντων ὅτι ὡσαύτως ἐπιμεληθήσεται καὶ ὑπὲρ τῆς ἐντελοῦς ἐκπληρώσεως τῆς παρούσης μου διαθετικῆς διατάξεως. Προσέτι δὲ προστρέχω καὶ εἰς σύμπασαν τὴν ἀγιωτάτην διοικήτριαν ῥωσικὴν σύνοδον, ἐπικαλούμενος ἱκετικῶς καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς ἐπιδοκιμασίαν τε καὶ ἀντίληψιν κατὰ τὸν σκοπὸν μου, ἵνα καθὼς προσεδέχθη με ζώντα, καὶ ἡξίωσέ με τῆς αὐτῆς εὐνοίας καὶ χάριτος, οὕτως ἐμοῦ καὶ τελευτήσαντος μὴ ἀποστρέψῃ τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἀπὸ τοῦ παιδὸς αὐτῆς, μηδ' ἐν τῷ μεταστῆναι τῆς ψυχῆς μου ἀπὸ τοῦ ἀθλίου σκηνώματος τῆς μακρᾶς μου παροικίας ταύτης ἐγκαταλίπημε, ἀλλ' ἐφοδιάσασά με διὰ τῶν εὐπροσδέκτων

καὶ θεοπειθῶν αὐτῆς εὐχῶν, ἐπιβεβαιωσάτω καὶ τοὺς ἐν τῇ παρούσῃ μου διαθήκῃ ὅρους τε καὶ σκοποὺς, ἵνα ἡ τελευταία μου βούλησις καὶ γνώμη τύχῃ τῆς πληρεστάτης ἐκδόσεως.

Αὕτη ἡ ἐμὴ κυρία καὶ καθολικὴ θέλησις, ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἐνώπιον παντὸς κτιρίου καθεστῶτος ἐπὶ τῆς γῆς· οὕτως ἐγὼ βούλομαι, οὕτως εὐδοκῶ καὶ εὐαρεστοῦμαι, καθὼς αὐτοκινήτως νῦν καὶ ἰδιοχείρως ὧδε γράφω καὶ καθυπογράφω, προσεπικυρῶν τὰ γεγραμμένα καὶ διὰ ἐπιτυπώσεως τῆς σφραγίδος μου.

Ὁ προχρηματίσας ἀρχιεπίσκοπος Σλαβηγίτου καὶ Χερσῶνος, ὁ ταπεινὸς καὶ ἁμαρτωλὸς ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον **ΕΥΓΕΝΙΟΣ**, ὁ ἐκ προγόνων ἐπονομασθεὶς **ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ**.

ΑΝΑΛΕΚΤΑ.

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΦΩΛΕΩΝ ΤΩΝ ΠΤΗΝΩΝ.

— Ἡ ἐφημερὶς “Νεολόγος” τοῦ “Ρουέν”, ἐδημοσίευσεν τὴν ἐξῆς στατιστικὴν, ὅπως ἀποδείξῃ πόσον ἐπιζήμιος ἀποδίνει εἰς τὴν γεωργίαν ἡ καταστροφὴ τῶν φωλεῶν τῶν πτηνῶν. Κατὰ μέσον ὅρον ἐκάστη φωλεὰ περιέχει 5 ὡὰ ἢ 5 νεοσσούς. Ἐκαστος νεοσσὸς τρώγει καθ' ἐκάστην πεντήκοντα μυῖας ἢ ἑτέρα ζωύφια, ἡ κατανάλωσις δὲ τῆς τροφῆς ταύτης διαρκεῖ ἐπὶ τέσσαρας ἢ πέντε ἐβδομάδας, ὡς ἐκ τούτου ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἐκάστη φωλεὰ καταστρέφει 7,500 ζωύφια. Ἐπειδὴ δὲ ἀπεδείχθη ἤδη ὅτι ἐκάστη μυῖα, μέχρις οὗ αὐξήσῃ, τρώγει καθ' ἐκάστην τοσαῦτα ἄνθη, ὅσα ἰσοδυναμοῦσι πρὸς τὸ βάρος τοῦ σώματός της ἐντὸς 30 ἡμερῶν. Ἐκάστη μυῖα θέλει φάγῃ ἐν ἄνθος, ὅπερ ἤθελε παράσχει μετὰ ταῦτα ἕνα καρπὸν. Ὡς ἐκ τούτου ἐνῷ ἐκάστη μυῖα ἐντὸς 30 ἡμερῶν καταστρέφει 30 καρποὺς, αἱ 7,500, τὰς ὁποίας ἤθελε φάγῃ μία φωλεὰ, καταστρέφουν 225,000 μῆλα, ἀπὶδία, ροδάκινα κτλ. Ἰδοὺ ὁποία ζημία προέρχεται ἐκ τῆς καταστροφῆς μιᾶς φωλεᾶς. Νομίζομεν δὲ ὅτι ἡ ἀπώλεια 225,000 ὁπωρῶν εἶναι τοιαύτη, ὥστε ὀφείλει ἕκαστος νὰ ἐπιστήσῃ ἐπ' αὐτῆς σπουδαίως τὴν προσοχὴν του.

Ὁ ἄνθρωπος δὲν πρέπει νὰ αἰσχυνοῦν ἢ ἀνομολογήτῃ ὅτι εἶδεν ἄδικον, ὅπερ ταῦτ' ὡσανεὶ ἔλεγεν, ὅτι εἶναι σήμερον συνετώτερος ἢ ὅσον ἦν χθὲς.

Ὁ ὑπεύθυνος **Ε. ΠΑΠΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ**.

ΤΥΠΟΙΣ ΒΟΥΤΥΡΑ ΚΑΙ Σ/ΛΣ.

(¹) Σημειώσαι ὅτι διάφορα τούτων προέκυψαν εἰς φῶς διὰ τοῦ τύπου ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας καὶ ἐν Βενετίᾳ, φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῆς γενναίας ἀδελφότητος τῶν αὐτῶν κυρίων Ζωσιμάδων.